

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3110232566
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:3110232566.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a sudcov JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., Z. XXX/XX, proti žalovanému: Poľno SME, s.r.o., so sídlom Palárikovo, Remeselnícka 2, IČO: 34 144 714, právne zastúpený advokátskou kanceláriou: JUDr. Jozef Mészáros, advokát s.r.o., so sídlom Bratislava, Jesenského 2, IČO: 50 657 861, o zaplatenie sumy 1 792,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9C/92/2011-359 zo dňa 3. októbra 2019, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e.

odôvodnenie:

1. Zhora uvedeným uznesením Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie konanie prerušil. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 162 ods. 2, § 164 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 06.04.2011 domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 1 792,50 Eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalovaný užíva nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX kat. územia P. W., parcely č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X spolu o výmere XXX XXX m², ktoré nehnuteľnosti žalobkyňa zdedila po svojom otcovi L. T., zomr. XX.XX.XXXX, na základe dedičského konania, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.07.2002. Uviedol, že žalovaný užíva nehnuteľnosti a v čase, keď žil otec žalobkyne, boli uzatvorené 17.12.1999 a 02.06.2000 Zmluvy o prenájme poľnohospodárskych pozemkov. Už v tom čase podľa tvrdenia žalobkyne si nájomca - žalovaný neplnil povinnosti a nezaplatil vlastníčkovi nehnuteľností finančnú úhradu za užívanie, nájom a prenájom vyššie citovaných nehnuteľností. V roku 2002 žalobkyňa navštívila žalovaného za účelom doriešenia nájomného za vyššie citované nehnuteľnosti s tým, že žalovaný akceptoval iba XX há nehnuteľností z predmetných a ostatných XX há nehnuteľností neakceptoval, považoval ich za sporné s tým, že nájomné ohľadom sporných nehnuteľností sa dorieši po ukončení súdneho sporu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/77/2001. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 11.08.2011 a uviedol, že pozemky vo vlastníctve žalobkyne skutočne žalovaný užíva od 01.01.2007 bez akejkoľvek zmluvy, nakoľko pôvodná nájomná zmluva uzatvorená so žalobkyňou skončila platnosť a účinnosť k dátumu 01.01.2007 a dôvodom tohto stavu je, že žalobkyňa odmietla podpísať novú nájomnú zmluvu, ktorej návrh žalovaný zaslal žalobkyne dňa 19.12.2005, a preto v návrhu žalovaného bolo uvedených ako predmet nájmu iba 10 há pozemkov, ktorých vlastníctvo bolo a je nesporné. Žalovaný tiež poukázal na to, že vôbec nespochybuje svoju povinnosť platiť vlastníkom pozemkov, ktorí užívajú nájomné, ale iba v prípadoch, že je právny dôvod na platenie predmetného nájomného a je k tomu uzavretá platná nájomná zmluva. Na záver uviedol, že po predložení listu vlastníctva žalobkyňou, na ktorom budú sporné pozemky riadne zapísané, žalovaný je ochotný žalovanú sumu riadne zaplatiť. Okresný súd Nové Zámky v predmetnej veci uznesením zo dňa 12.09.2012 pod sp. zn. 9C/92/2011-210 prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedenom na Okresnom

súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/77/2001, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.10.2012. Vo veci 16C/77/2001 bolo právoplatne rozhodnuté tunajším súdom na základe rozsudku dňa 20.10.2016 pod sp. zn. 16C/77/2001-956 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/310/2017-1261 dňa 27.02.2019 tak, že súd žalobu zamietol, priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanej voči žalobcom v 1. a 2. rade priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.04.2019. V tomto konaní žalobkyňa bola stranou sporu žalovanej. Po právoplatnosti veci vedenej na tunajšom súde sp. zn. 16C/77/2001-956 súd vyzval žalobkyňu výzvou zo dňa 04.06.2019, aby sa v lehote 10 dní vyjadrila, či na podanej žalobe trvá alebo ju berie späť, nakoľko bolo právoplatne skončené konanie vo veci tunajšieho súdu pod sp. zn. 16C/77/2001. Žalobkyňa odpovedala na výzvu súdu listom doručeným súdu dňa 19.06.2019 a uviedla, že naďalej na podanej žalobe trvá tak, ako si ju uplatnila v pôvodnom konaní, keďže sa so žalovaným medzičasom nedohodla. Domáha sa zaplatenia finančnej úhrady nájomného za pozemky, za obdobie roka 2009, a to za užívanie všetkých jej nehnuteľností podľa čísiel parciel a potvrdenia o BPEJ a podľa identifikácie parciel. Zároveň predložila súdu výpis z LV č. XXXX kat. územia P., že je výlučnou vlastníčkou všetkých nehnuteľností citovaných v tomto liste vlastníctva v podiele 1/1. Žalovaný sa vyjadril k podaniu žalobkyne a uviedol, že vznáša v súlade s ustanovením § 100 odsek 1 OZ, a to vo vzťahu k časti úrokov z omeškania, ktorá prevyšuje pôvodne žalovanú výšku 4 % p. a. zo sumy 1 792,50 Eur za obdobie od 01.01.2010 do 08.07.2016. Nárok na zaplatenie úrokov z omeškania sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote. Žalovaný nepopiera, že predmetné pozemky počas roka 2009 užíval a že žalobkyňi patrí za toto obdobie odplata za užívanie, popiera však výšku žalobou uplatneného nároku, ktorý v žiadnom prípade nezodpovedá skutočnosti, ani výške nájomného. Výšku nájomného žalobkyňa odvodzuje od obsahu návrhu Zmluvy č. 2195/06 o nájme poľnohospodárskych pozemkov, ktorú žalobkyňa založila do spisu, avšak opomenula uviesť, že návrh Zmluvy č. 2195/6 o nájme poľnohospodárskych pozemkov nebol z jej strany nikdy akceptovaný a podpísaný. Platná a účinná je iba Zmluva č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, ktorá bola uzatvorená na obdobie piatich rokov, a to od 01.01.2002 do 31.12.2006. K rovnakému právnemu názoru o predĺžení účinnosti Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004 na ďalšie päťročné obdobie sa priklonil Okresný súd Nové Zámky vedenom pod sp. zn. 10C/55/2012, resp. pod sp. zn. 17C/5/2013, predmetom ktorých bol nárok žalobkyne na nájomné za užívanie tzv. nesporných pozemkov žalovaným v roku 2010 a 2011. Žalovaný uviedol, že titulom úhrady za užívanie nesporných pozemkov v roku 2009 nie je žalobkyňi nič dlžný. Čo sa týka užívania sporných pozemkov, žalobkyňa so žalovaným neuzatvorila nájomnú zmluvu na ich užívanie, lebo tieto nehnuteľnosti neboli predmetom Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004. Nájomné žalovaný v roku 2009 žalobkyňi neuhradil, a to z dôvodu sporného vlastníckeho práva k sporným pozemkom ohľadom ktorých sa viedlo súdne konanie na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/77/2001. Žalovaný je po právoplatnosti tohto rozhodnutia pripravený vyrovnať voči žalobkyňi všetky svoje záväzky, a to vrátane dlžnej finančnej náhrady za užívanie sporných pozemkov v roku 2009. Žalovaný je názoru, že ušlá odplata za užívanie sporných pozemkov za rok 2009 analogicky a proporcionálne zodpovedá výške nájmu za pozemky uvedené v Zmluve č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, tzn. sume vo výške 497,91 Eur za rok 2009. Nad rámec tejto sumy je potom nárok žalobkyne uplatnený v tomto súdnom spore, ako i nárok na príslušenstvo v uplatnenej výške, resp. za obdobie do 29.05.2019 nedôvodný a navrhol ho súdu, aby v tejto časti žalobu žalobkyne zamietol. V občiansko-právnej kancelárii Okresného súdu Nové Zámky súd z úradnej moci ex offo zistil, že vo veci 16C/77/2001 bolo podané zo strany žalobcov dovolanie dňa 20.06.2019 proti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/310/2017-1261 dňa 27.02.2019. Súd prvej inštancie vyzval strany sporu v tomto konaní výzvou zo dňa 18.09.2019, aby v súlade s ustanovením § 162 odsek 2 CSP sa vyjadrili k dôvodom prerušenia konania v tejto veci pre podané dovolanie žalobcami zo dňa 27.02.2019 vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 16C/77/2001. Žalobkyňa sa k výzve súdu žiadnym spôsobom nevyjadrila, pretože podaním doručeným súdu dňa 20.09.2019 požiadala o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa z dôvodu, že utrpela v januári 2018 vážny úraz a v rámci práceneschopnosti sa liečila jeden rok a žiadala o predĺženie lehoty na jej vyjadrenia do 20.12.2019 z dôvodu, že bude absolvovať liečebný pobyt v kúpeľoch, kontrolu u odborného lekára a následne má pojednávania v iných veciach na tunajšom súde. Právny zástupca žalovaného sa vyjadril k výzve súdu elektronicky podaním zo dňa 25.09.2019 a uviedol, že nemá námietky voči prípadnému prerušeniu tohto súdneho konania, a to až do právoplatného skončenia dovolacieho konania o dovolaní žalobcov v 1. a 2. rade proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.02.2019 č. k. 5Co/310/2017-1261. Zároveň oznámil súdu, že dňa 26.08.2019 žalovaný uhradil žalobkyňi za užívanie tzv. sporných pozemkov t. j. pozemkov nachádzajúcich sa v kat. území P., parcela č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X (LV č. XXXX), odplatu za ich užívanie v rokoch 2002 až 2018 tzn. vrátane obdobia, odplatu, za ktoré si žalobkyňa uplatňuje v tomto konaní, spolu aj s úrokom z omeškania vo

výške 5 % ročne od 29.05.2019 do 30.08.2019. Celkovo žalovaný zaplatil žalobkyni sumu 8 324,08 Eur. Výšku istiny zaplatenej odplaty za jednotlivé roky žalovaný určil s poukazom na výšku odplaty 497,91 Eur ročne/ 10 há dohodnutej v rámci aj v súčasnosti platnej a účinnej Zmluvy č. 2195/02. Vo zvyšku žalovaný žalobkyňou súdne uplatnenej pohľadávky v žiadnom prípade neuznáva. Súd v predmetnej veci opätovne prerušil konanie, vzhľadom na to, že v právoplatne skončenej veci tunajšieho súdu sp. zn. 16C/77/2001 bolo právoplatne rozhodnuté dňa 26.04.2009 tak, že súd prvej inštancie žalobu zamietol, ktorý rozsudok bol v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/310/2017-1261 zo dňa 27.02.2019 potvrdený a žalovanej voči žalobcom v 1. a 2. rade súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu a súd prvej inštancie priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, kde žalobkyňa Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., vystupovala na strane žalovanej a v tomto konaní vystupuje na strane žalobkyne a žalobcovia v konaní 16C/77/2001 zastúpený právnym zástupcom podali voči rozsudku Krajského súdu v Nitre dovolanie, a to dňa 20.06.2019 a z tohto dôvodu súd predmetné konanie prerušil, pretože otázku vlastníckeho práva strán sporu v konaní 16C/77/2001 považuje za podstatné a dôležité, pre ktoré nemôže pokračovať v tomto konaní, pretože je potrebné vyčakať, či vlastnícke právo žalobkyne v tomto konaní zostane zachované v súlade s právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu 16C/77/2001-956 alebo bude zmenené podľa toho, akým spôsobom Najvyšší súd SR o predmetnom dovolaní rozhodne. Preto považuje tento dôvod na prerušenie konania za zákonný a podstatný v tomto konaní, bez ohľadu na vyjadrenia strán sporu a strana žalovaného nemá žiadne výhrady s prerušením tohto konania a súd nepovažoval za hospodárne čakať a predlžovať žalobkyni lehotu na vyjadrenie sa k prerušeniu konania až do 20.12.2019, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Súd prvej inštancie bude pokračovať v konaní až po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR o dovolaní voči rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/310/2017-1261 zo dňa 27.02.2019.

2. Žalobkyňa včas podaným odvolaním napadla vyššie citované uznesenie, pričom sa v dôvodoch odvolania odvolala na odvolanie podané vo veci vedenej pod sp. zn. 14C/10/2018, pričom namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o prerušení konania bolo vydané predčasne. V prílohe odvolania žalobkyňa zaslala svoju korešpondenciu so žalovaným od roku 1997. Namietala, že žiadne dovolanie jej nebolo doručené, i keď by bolo, že bolo podané bez riadneho splnomocnenia.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie žalobkyne považuje v celom rozsahu za nedôvodné a napadnuté uznesenie za zákonné a vecne správne. V prvom rade namietal, že odvolanie žalobkyne nespĺňa základné náležitosti odvolania tak, ako sú tieto špecifikované v ust. § 363 CSP. Z obsahu odvolania nie sú totiž vôbec zrejmé skutočné, konkrétne určené a špecifikované (odvolacie) dôvody, pre ktoré žalobkyňa predmetné uznesenie súdu prvej inštancie napáda, resp. prečo ho považuje za nezákonné a nesprávne. Jednoduchý a stručný odkaz na obsah iného - k samotnému odvolaniu ani len nepriloženého podania žalobkyne, nemožno považovať za splnenie náležitostí podľa § 363 CSP. Rovnako tak tvrdenie žalobkyne o údajnom predčasnom vydaní napadnutého uznesenia je ponechané bez akéhokoľvek zdôvodnenia, vysvetlenia alebo podloženia relevantnými skutkovými a právnymi okolnosťami, príp. dôkazmi. Ako vyplýva z obsahu spisu, v danom prípade prebieha súdne konanie - dovolacie konanie, sp. zn. prvoinštančného konania 16C/77/2001, v ktorom sa rieši otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Ide o otázku vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, za užívanie ktorých sa žalobkyňa v tomto súdnom konaní domáha od žalovaného zaplata odplaty, tzn. v prípade, ak bude dovolacím súdom táto otázka posúdená odlišne a dovolaním napadnuté rozhodnutie bude zrušené a vrátené na odvolací súd, príp. na súd prvej inštancie, môže nastať situácia, kedy bude za vlastníka dotknutých nehnuteľností určená iná osoba (napr. dovolatelia), nie žalobkyňa. K rovnakým (správnym) záverom pritom dospel aj samotný súd prvej inštancie. V tejto súvislosti dal do pozornosti, že dotknuté pozemky boli v katastrí nehnuteľností zapísané na meno právneho predchodcu (otca) žalobkyne L. T. na základe notárskej zápisnice č. N 148/99, Nz 397/99 spísanej podľa ust. § 2 a nasl. zák. č. 293/1992 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam notárkou JUDr. Ľubicou Bičanovou dňa 31.08.1999. V článku IV. tejto notárskej zápisnice sa v súlade s vtedy platným ust. § 2 ods. 2, 3 zák. č. 293/1992 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam uvádza, že L. T. vlastníctvo nadobudne za podmienky, ak do 10 rokov si iná osoba na súde k týmto pozemkom neuplatní vlastnícke právo. (Dôkaz: Notárska zápisnica č. N 148/99, Nz 397/99). Keďže iná osoba si vlastníctvo k týmto pozemkom uplatnila (konkrétne dovolatelia v rámci súdneho konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/77/2001), v zmysle v tom čase platného zákona nestal sa p. L. T. (otec a právny predchodca žalobkyne), resp. následne žalobkyňa, vlastníkom týchto pozemkov, a ich držiteľom bol len do dňa, kedy si vlastnícke nároky neuplatnili iné osoby. Až na základe právoplatne ukončeného súdneho konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/77/2001

bolo právoplatne určené a preukázané vlastnícke právo žalobkyne k predmetným pozemkom, čo však môže byť na základe predmetného dovolacieho konania zmenené a toto právoplatné súdne rozhodnutie zrušené. Vzhľadom teda k tomu, že v danom prípade skutočne prebieha súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka vlastníckeho práva žalobkyne k dotknutým pozemkom, tzn. otázka, ktorá nepochybne má význam pre rozhodnutie súdu v merite veci (vlastnícke právo žalobkyne k týmto pozemkom je totiž nevyhnutným predpokladom oprávnenosti a dôvodnosti jej žalobou uplatneného nároku), boli splnené všetky zákonom vyžadované náležitosti pre vydanie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o prerušení konania. Odvolaním žalobkyne napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je teda správne, zákonné a vecne správne. Záverom navrhol, aby odvolací súd v súlade s ust. § 386 písm. d) CSP odvolanie žalobkyne odmietol, alternatívne, aby v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil.

4. Žalobkyňa sa k vyjadreniu nevyjadrila, avšak dňa 08.04.2020 doručila súdu prvej inštancie žiadosť o predĺženie lehoty na jej vyjadrenie sa o 9 mesiacov, okrem iného z dôvodu zotavovania sa z dlhodobého chrípkového ochorenia.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a dospel k záveru, že je potrebné uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušiť, pretože nejde o rozhodnutie o veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, neexistovali.

6. Podľa § 389 ods.1 písm. d) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

7. Vyššie citovaný dôvod zrušenia rozhodnutia sa môže uplatniť výlučne vtedy, ak je podané odvolanie proti nemeritórnemu rozhodnutiu (uzneseniu), ktorým sa rozhodlo o procesných otázkach, pričom zákonným dôvodom pre zrušenie nemeritórneho rozhodnutia je procesná situácia, keď po vydaní rozhodnutia zanikli dôvody, pre ktoré bolo vydané, alebo ak ani pred jeho vydaním neexistovali dôvody na jeho vydanie.

8. Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 31.12.2010 domáhala voči žalovanému zaplata sumy 1792,50 Eur (č. l. 11) za užívanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, katastrálne úz. P. W., predtým T., parc. č. XXXX/XX - roľa, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/XX - roľa, parc. č. XXXX/X - roľa, parc. č. XXXX/X - roľa spolu o výmere XXX XXX m², parc. č. XXXX/XX - roľa, parc. č. XXXX/XX - roľa, parc. č. XXXX/X - roľa, parc. č. XXXX/XX - roľa, parc. č. XXXX/X - roľa, parc. č. XXXX/X - roľa, parc. č. XXXX/X - roľa spolu o výmere XXX XXX m².

9. Na Okresnom súde Nové Zámky je vedené konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam par. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X role o celkovej výmere XXX XXX m² v kat. úz. T. (č. l. 146). Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 16C/77/2001-956 rozhodol tak, že žalobu zamietol, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.04.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/310/2017-1261.

10. Súd prvej inštancie zistil, že žalobcovia podali proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/310/2017-1261 zo dňa 27.02.2019 dovolanie o ktorom Najvyšší súd SR doposiaľ nerozhodol (č. l. 337).

11. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie konanie vedené pod sp. zn. 9C/92/2011 napadnutým uznesením prerušil, pričom v závere odôvodnenia uviedol, že bude pokračovať v konaní až po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR o dovolaní voči rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/310/2017-1261 zo dňa 27.02.2019.

12. Odvolateľka namietala, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie bolo vyhotovené v predstihu a že dovolanie jej nebolo doručené, i keď by sa aj niekde nachádzalo, tak bez plnej moci od žalovaného/ pričom dovolanie je vraj vypracované JUDr. Meszárosom/ nemá žiadnu platnosť.

13. Vzhľadom na rozsah a dôvody podaného odvolania žalobkyne je úlohou odvolacieho súdu preskúmať, či v čase rozhodovania súdu prvej inštancie existovali dôvody na prerušenie konania.

14. V nadväznosti na vyššie uvedené, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že Civilný sporový poriadok diferencuje medzi obligatónym prerušením konania (§ 162 a 163 CSP) a fakultatívnym prerušením konania (§ 164 CSP). Občiansky súdny poriadok vymedzoval dôvody na prerušenie konania v § 109 ods. 1 ako obligatórne a v § 109 ods. 2 ako fakultatívne. Ako jediný fakultatívny dôvod na prerušenie konania normuje zákon dôvod, že prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd samotný dal na takéto konanie podnet. Fakultatívne prerušenie konania znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenie dostupnými procesnými prostriedkami, čo vyplýva priamo z dikcie § 164 CSP, a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Rozhodujúcim hľadiskom tu bude zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania bude predstavovať skôr reštriktívnu výnimku ako pravidlo. Hlavnými kritériami pre posúdenie vhodnosti prerušenia konania podľa § 164 sú vhodnosť, dĺžka konania, právo sporových strán na rýchlú a účinnú ochranu aj v intenciách článku 17 CSP, zamedzenie prípadných odlišných rozhodnutí aj súdov o tej istej otázke na podklade zhodných skutkových okolností a hospodárnosť konania. Súd o prerušení konania rozhoduje uznesením a pokiaľ preruší konanie, vo výroku stanoví okamih, dokedy bude konanie prerušené.

15. Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril v uznesení sp. zn. II. ÚS 220/09-15 zo dňa 2. júna 2009 názor (I. ÚS 21/00), že dovolacie konanie nie je zákonnou prekážkou postupu konania taxatívne vymedzenou v § 107 až § 111 OSP, a preto všeobecný súd nemôže nekonať a nerozhodovať vo veci len z dôvodu, že v súvisiacom spore je začaté dovolacie konanie, a to ani na základe ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pod ktoré nemožno subsumovať mimoriadny opravný prostriedok, na základe ktorého sa začína dovolacie konanie (m. m. I. ÚS 3/00).

16. Súd prvej inštancie konanie prerušil z dôvodu, že vo veci vedenej Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 16C/77/2001, ktorého predmetom je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaných v kat. úz. T. parc. č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X a XXXX/X o celkovej výmere 10 ha bolo podané dovolanie. Žalobcovia dovolaním napadli rozhodnutie Krajského súdu Nitra sp. zn. 5Co/310/2017-1261 zo dňa 27.02.2019, ktorým krajský súd potvrdil zamietnutie žaloby súdom prvej inštancie.

17. Odvolací súd s poukazom na právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky uvedený v bode 15 tohto rozhodnutia, sa stotožňuje s názorom žalobkyne v tom smere, že dospel k záveru, že v danej veci nie je daný dôvod na prerušenie konania, pokiaľ súd prvej inštancie argumentuje len podaným dovolaním. Hoci argumentácia ústavného súdu sa vzťahovala na právnu úpravu za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, odvolací súd je toho názoru, že je ju možné analogicky uplatniť aj za účinnosti Civilného sporového poriadku, teda, že dovolacie konanie nie je zákonnou prekážkou postupu konania taxatívne vymedzenou v § 162 ods. 1 CSP, a preto všeobecný súd nemôže nekonať a nerozhodovať vo veci len z dôvodu, že v súvisiacom spore je začaté dovolacie konanie, a to ani na základe ustanovenia § 164 CSP, pod ktoré nemožno subsumovať mimoriadny opravný prostriedok, na základe ktorého sa začína dovolacie konanie.

18. Taktiež odvolací súd zastáva názor, že ak by aj bolo dôvodné prerušenie konania, bolo potrebné vo výroku vymedziť časový úsek, do kedy sa konanie prerušuje, pretože výrok bez riadnej špecifikácie možno považovať za neurčitý. Súd prvej inštancie sa obmedzil na takúto špecifikáciu len v odôvodnení napadnutého uznesenia (bod 11), bez premietnutia tejto skutočnosti do výroku napadnutého uznesenia, hoci výrok je právne záväzný, nie odôvodnenie rozhodnutia súdu.

19. Odvolací súd tiež dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že žalobkyňa si v predmetnej veci uplatňuje náhradu za užívanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, katastrálne úz. P. W., predtým T., parc. č. XXXX/XX - roľa, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/XX - roľa, parc. č. XXXX/X - roľa, parc. č. XXXX/X - roľa spolu o výmere XXX XXX m², parc. č. XXXX/XX - roľa, parc. č. XXXX/XX - roľa, parc. č. XXXX/X - roľa, parc. č. XXXX/XX - roľa, parc. č. XXXX/X - roľa, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X - roľa spolu o výmere XXX XXX m², pričom predmetom dovolacieho konania o určenie vlastníckeho práva sú len nehnuteľnosti par. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X role o celkovej výmere XXX XXX m² v kat. úz. T., teda odvolací súd nevidí ani dôvod na prerušenie konania z dôvodu, že dovolacie konanie sa týka len časti nároku žalobkyne uplatňovanom v tomto konaní.

20. O žiadosti žalobkyne o predĺženie lehoty na jej vyjadrenie zo dňa 06.04.2020 odvolací súd nerozhodoval s poukazom na zásadu vyjadrenú v čl. 17 CSP, postupujúc tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádzajúc zbytočným priesťahom, nakoľko predĺženie lehoty

na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu o 9 mesiacov, by bolo vzhľadom na predmet odvolacieho konania nehospodárne.

21. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd s poukazom na citované ustanovenie § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil uznesenie súdu prvej inštancie, nakoľko odvolací súd v danej veci nevzhliadol dôvody na prerušenie konania.

22. V novom rozhodnutí o veci opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP), vrátane odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).